

Briselē, 13.11.2013.
COM(2013) 803 final

2013/0392 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Eiropadome 2010. gada 26. martā piekrita Eiropas Komisijas priekšlikumam aizsākt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju “Eiropa 2020”¹, kam pamatā būtu ciešāka ekonomikas politikas koordinācija, lielākoties pievēršot uzmanību galvenajām jomām, kurās jāīstojas, lai palielinātu Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu un konkurētspēju. Šajā nolūkā Eiropadome piekrita noteikt ES pamatmērķus, kas ir kopīgi mērķi, uz kuriem balstās dalībvalstu un Savienības darbība.

Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteikts, ka dalībvalstis ekonomikas politiku un nodarbinātības veicināšanu uzskata par vispārsvārīgiem jautājumiem un tos koordinē Padomē. Tā divos atsevišķos pantos noteikts, ka Padomei jāpieņem ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes (121. pants) un nodarbinātības pamatnostādnes (148. pants), norādot, ka pēdējām jābūt saskaņotām ar pirmajām. Ņemot vērā minēto juridisko pamatu, nodarbinātības un ekonomikas politikas pamatnostādnes tiek iesniegtas kā divi atsevišķi, tomēr savstarpēji cieši saistīti tiesību akti:

- Padomes ieteikums par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai — stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu I daļa;
- Padomes lēmums par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm — stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa.

Šīs pamatnostādnes, ko īsteno ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, kopā veido stratēģijas “Eiropa 2020” integrētās īstenošanas pamatnostādnes. Nodarbinātības pamatnostādnes tika pieņemtas 2010. gada 21. oktobrī, un, kā norādīts to pieņemšanas lēmumā, tām jāpaliek nemainīgām līdz 2014. gadam, lai nodrošinātu orientāciju uz īstenošanu.

Vispārējie mērķi un prioritātes, kas ietvertas pašreizējās nodarbinātības politikas pamatnostādnēs, paliek spēkā. Ievērojot 148. panta 2. punktu, to derīgums 2014. gadam ir jāapstiprina ar Padomes lēmumu, ko pieņem, konsultējoties ar Eiropas Parlamentu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Reģionu komiteju un Nodarbinātības komiteju.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTEJUMI

n. p.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

¹ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 148. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu²,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁴,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 145. pantā ir noteikts, ka, lai sasniegtu Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantā izvirzītos mērķus, dalībvalstis un Savienība izstrādā koordinētu stratēģiju nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku, kā arī darba tirgus, kas spētu reaģēt uz pārmaiņām ekonomikā.
- (2) Komisijas ierosinātā stratēģija “Eiropa 2020” ļauj Savienībai vērst savu ekonomiku uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, ko papildinātu augsts nodarbinātības līmenis, darba ražīgums un sociālā kohēzija. Pieci galvenie pamatnostādņu mērķi ir kopēji mērķi, kas ir pamatā dalībvalstu rīcībai, ņemot vērā to attiecīgās sākuma pozīcijas un valstu apstākļus, kā arī Savienības pozīciju un apstākļus. Eiropas Nodarbinātības stratēģijai ir vadošā loma jaunās stratēģijas nodarbinātības un darba tirgus mērķu īstenošanā.
- (3) Integrētās pamatnostādnes saskaņā ar 2010. gada 17. jūnija Eiropadomes secinājumiem. Dalībvalstīm tajās ir doti precīzi norādījumi, kā izstrādāt valsts reformu programmas un īstenot reformas. Nodarbinātības pamatnostādnes būtu jāizmanto par pamatu visiem konkrētām valstīm paredzētiem ieteikumiem, kurus Padome saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu var adresēt dalībvalstīm līdztekus konkrētiem dalībvalstīm paredzētiem ieteikumiem saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu. Nodarbinātības pamatnostādnes būtu jāizmanto arī, izstrādājot Vienoto nodarbinātības ziņojumu, ko Padome un Komisija ik gadu iesniedz Eiropadomei.
- (4) Pārbaudot dalībvalstu reformu programmu projektus, kas iekļauti Vienotajā nodarbinātības ziņojumā, ko Padome pieņēma 2013. gada 28. februārī, kļūst skaidrs, ka dalībvalstīm arī turpmāk būtu jāpievēršas šādām prioritārām jomām: līdzdalības darba tirgū palielināšana un strukturālā bezdarba samazināšana, kvalificēta darbaspēka

² OV C , , ... lpp.

³ OV C , , ... lpp.

⁴ OV C , , ... lpp.

izveide, reaģējot uz darba tirgus vajadzībām, un darba kvalitātes un mūžizglītības veicināšana, izglītības un apmācības sistēmu snieguma uzlabošana visos līmeņos un līdzdalības palielināšana augstākajā izglītībā, sociālās iekļaušanas veicināšana un nabadzības apkarošana.

- (5) Lai nodrošinātu orientāciju uz to īstenošanu, 2010. gadā pieņemtajām nodarbinātības pamatnostādņēm būtu jāpaliek nemainīgām līdz 2014. gadam. Līdz 2014. gada beigām nodarbinātības pamatnostādņu atjaunināšanas iespējām vajadzētu būt stingri ierobežotām. 2011., 2012. un 2013. gadā nodarbinātības pamatnostādnes palika spēkā. Tām būtu jāpaliek spēkā 2014. gadā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas izklāstītas pielikumā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm⁵, paliek spēkā 2014. gadā, un dalībvalstis ņem tās vērā savā nodarbinātības politikā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

⁵ Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmums 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.).